

A Nemzeti Szálloda rekonstrukciója

Jugoszláv kivitelezők újítják fel a József körüli Nemzeti Szállót — erről írtak alá szerződést hétfőn Budapesten, a Nemzetközi Külkereskedelmi Központban a felújításban részt vevő magyar és jugoszláv vállalatok vezetői. A megállapodás értelmében a mintegy fél évvel előzött bezárt, leromlott állapotban levő szálloda megszépülve, felújulva egy év múlva, 1987 júliusában nyílik meg újra. Az 1900-

ban emelt épületet eredeti formájában állítják helyre, s helyiségei a korabeli hangulatot idézik majd. Növekszik a szobák komfortfokozata, ott is lesz fürdőszoba, ahol eddig nem volt. A szálloda felújítása csaknem 4 millió dollárba kerül. A jugoszláv partnerek a megállapodás értelmében ugyanilyen értékben vásárolnak különféle magyar árukat, illetve rendelnek meg építőipari kivitelező munkákat.

Az átlagból ki lehet emelkedni

Téveszvárat Pusztaszerről

A Pusztaszéri Hétvezér Tsz történetében mérföldkő a tavalyi év. Gazdálkodási eredményeik révén először sikerült elérni a Kiváló Szövetkezet címet. A 10 aranykoronás homokon az elismerésnek méginkább súlya van. Példaként hat környezetére is, ahol hasonló tulajadottságok mellett gyenge, vagy közepeszerű gazdaságok éltek életüket egyik évről a másikra. A dóci tsz után a baksi sem képes önállóan megállni a lábán, az egyiknél egyesüléssel, a másiknál közös vezetéssel próbálták a kiutat megtalálni.

S most ott van az Opusztaszéri Árpád Vezér Tsz, amely a vegetálás után az idén látványosan alamerült. Egy PM-ellenőrzés során kiderült, hogy két év alatt 6,5 millió forinttal kevesebb adót fizettek a kelleténél. Szándékosan senki sem gyanúsítható, de az tény, hogy a büntetéssel együtt 10,5 millió a hátralékuk. Ha ehhez hozzávesszük, hogy 4,7 millió forint volt az 1985. évi összes eredményük, láthatjuk, nehéz manőverezéssel lehet csak az összeomlást elkerülni. Ezeket a példákat csak a kontraszt kedvéért sorakoztattam fel. Valamiben csak kell különbségnek lenni, ha a tényeknek hinni lehet.

Beszélgetésünk során Gruber János, a pusztaszéri elnök saját munkájáról, elképzeléseiről szövegezik. A párhuzamok csak bennem fogalmazódtak meg. Kinek lenne nagyobb joga a siker anatómiájáról beszélni, amikor az ő élete az, ami végérvényesen összekötődött a gazdaság kezdetben igencsak hányatott sorsával.

Azzal kezdődött, hogy a hetvenes évek elején egy hármast egyesülés után veszteséges lett a szövetkezet. A 12 millió hiány miatt leváltották a vezetőséget. Csak hogy komoly szakemberek nem vállalkoztak a gyenge adottságú, kialakulatlan termelési szerkezetű gazdaság talpraállítására. Én, személy szerint, mint akkori járási pártbizottsági titkár, lehetetlennek tartottam, hogy ha valaki tisztességgel szolgálja a közösség érdekeit, és megtalálja az összhangot a tagsággal, ne tudjon eredményt elérni. Úgy éreztem, ha elvállalom, nekem is próbátétel lesz a gyakorlatban lemérti elképzeléseim helyességét. Így 1972 szeptemberétől naponta ide járok ki, s szeretnék meg az elkövetkező öt évben is, ha az egészségem engedi.

Ehhez a mondathoz hozzátartozik, hogy a most 58 éves elnököt pár napja öt évre újraválasztották, immár negyedszer. Vagyis a fokozatos

rendcsinálás nem került a „fejébe”.
— A szigorúságával, következettségével nem tekintett egy ellentétet, aki a könnyebb utat választva nyugtább tempóval szeretett volna haladni, ön nélkül?
— A mostani választáson 90 százalékos szavazataránnyal álltak ki mellettem. Nem is örültem volna az abszolút támogatásnak. Az gyanús lett volna. Az nem létezik, hogy ha valaki markánsan, határozottan intézkedik, ne sértsen egyéni vagy csoportérdekeket. Akinek nem érdemes, nem szabad csak a népszerűségért hízelgenni, döntésekben megalkudni.

— Végül is a többség ragaszkodása azt jelzi, hogy elfogadják, s értékelik a módszereit, eredményeit és távolabbi elképzeléseit.
— Nem lehet azonnal csodát művelni, ahhoz kevés csak a jószándék. Az első 4-5 évben a közös gondolkodás, a helyes célok meghatározása volt a legfontosabb. Igaz, az első év szép eredményt hozott, 8 millió nyereséget, s ekkor végre ismét 100 százalékos fizetést kaphattak a dolgozók. Egy ezután azonban nem lehet mérvadó, a stabil gazdálkodáshoz több kellett. Olyan termelési szerkezetet kellett magunkra szabni, amelyekből meg lehet élni, s a népgazdasági érdekek szerint is hasznos. A fűszerpaprikát választottuk pénzes növénynek, holott itt ennek nem voltak hagyományai. Aztán kiderült, hogy a háztájiiban is bevált, mint fizetéskiegészítés. Kétszáz hektárra nőtt a paprikaterület, de tovább gondolkodtunk, hogyan lehetne fokozni a jövedelmezőséget. A paprikafeldolgozó vállalattal közösen építettünk egy Bider típusú szárítót. Fokozatosan megtanultuk, hogy miként kössük le a szezonon kívüli kapacitást. Ma már a kamillától kezdve a spenótig sokféle fűszert, gyógynövényt, zöldségféléket szárítunk, sokszor exportra is.

— Tulajdonképpen a kiemelkedés a szárítónak köszönhető?
— Jórészt igen, de ez így félreérthető. A gazdaságos működtetésen van a hangsúly. Bács megyéből több gazdaság jött már hozzánk tapasztalatszerésre, mert náluk nem jövedelmező a szárítás. Különböző az alaptermékességünk önmagában is eredményes. A gabonafélék közül a mostanában kegyvesztett kukorica is jól fizet az itteni talajadottságokhoz mérten. Évente elvetünk ötszáz hektár kukoricát, s azt a felét hagyjuk meg szemnek, ami szep, a többi lesilózzuk. Állattenyésztés nélkül féloldalas lenne a

szövetkezet. 350 húsmarhát tartunk, évente 200-250 ezer pecsenyekacsaát adunk el. Ültetvényeink közül a 138 hektárrnyi szőlő érdemel említést, szerencsére a fagykár nem érintette súlyosan.
— S van-e még tartalék?
— Ebben az öt éves tervben a szárítógépek munkáját szeretnénk tovább bővíteni. A feldolgozó árut itt helyben csomagoljuk, a helybéli asszonyokból többnek tudunk munkát adni. A gépeket valamelyik partner-vállalattal közösen vesszük meg, a pénz előteremtésére tisztes kamatú célrészjegyet bocsátottunk ki tagjaink részére. Gazdálkodási terveink alapján öt évre 68 millió forint beruházási forrásra számítunk. Lesz helye bőven, ideje a gépi technikat lecserelnünk, modernbb erőforrásokat vásárolunk, s a műhelyter bővítésével sem várhatunk.

— Ön szerint mekkora szerep jut a vezető személyiségnek a kibontakozásban?

— Aki vállalkozik erre a szerepre, tudnia kell, hogy egy-egy intézkedés pénz hoz, vagy pénzt visz. Ezért mindenképp uralnia kell a terepet, de vigyázva, hogy ez ne uralkodásá váljék. Az embereket hagyni kell önállóan dolgozni, hogy saját sikerüknek tartásuk azokat az eredményeket, amelyekért megdolgoztak. A következetes számonkérés ellenére olyan légkört érdemes kialakítani, hogy érezhető legyen a vezető segítőkészsége. Az a legjobb érzés, ha az embert bevonnák a munkatársai ügyes-bajos dolgaikba, s bizalommal fordulnak hozzá. Ha ez így összejön, már csak a fegyelmezett munkára, a rendre, és a biztonságos üzemelés feltételeinek a biztosítására kell ügyelni. A helytállás esélye így mindenképp adott.

T. Sz. I.

Az emberek szolgálata — a közérdek alapján

A tanácsi szervek hatósági munkájáról

MI, ÁLLAMPOLGÁROK, csoportoknál azonban növekedés tapasztalható. nap mint nap kapcsolatba kerülünk a tanácsok, szervek hatósági munkájával. Ha lakást kérünk, ha építési akarunk, ha panaszt nyújtunk be, ha valamilyen szabálysértést követünk el, a tanácsi hatósági munka ügyeit szaporítjuk. A kimutatások szerint a megyében a tanácsi ügyforgalom 1985-ben jóval meghaladta az 1 milliót. Ennyi ügygel, kérdéssel kellett foglalkozniuk a tanácsoknak, illetve szerveknek az elmúlt évben. Legalább három ügy jutott egy-egy állampolgárra, a csecsemőket és az aggastyánokat is beleértve.

Érthető, hogy az emberek hangulatát lényegesen befolyásolja, hogy milyen módon, ridegen, bürokratikus, vagy emberségesen intézik ügyeit a tanácsoknál, a hatóságoknál. A lakosság sokszor a tanácsi hatósági szervekkel való kapcsolata, ügyintézése során szerzett tapasztalatai alapján alakít ki és mond véleményt az állami szervek munkájáról. Pártunk XIII. kongresszusa ezért hívta fel a figyelmet a kérdés politikai jelentőségére, s határozta meg, hogy „érzékeltető javulást kell elérni a lakosság ügyeinek intézésében, a bürokrácia visszaszorításában”.

A kongresszusi útmutatásnak megfelelően foglalkozott nemrégben a megyei pártvégrehajtóbizottság a tanácsi szervek hatósági munkájának tapasztalataival, a hozott határozatok törvényességének megítélésével. Megállapította, hogy a hatósági munka funkcióját a jogalkalmazók, az apparátusban dolgozók összességében helyesen értelmezik, a tanácsok feladatát képező társadalompolitikai célok megvalósítása eszközeinek tekintik. Az ügyintéző apparátus politikai és szakmai felkészültsége javult, azonban gondot okoz, hogy a fluktuáció évek óta nem csökken. Egyes ügyfajtáknál (gyámügyi, szabálysértés, ár-ellenőrzés) a munkatérhek aránytalanul magasak, és az ügyek intézése összetettebbé vált. Az eddigiekkel függ össze, hogy 1980 óta az ügyek száma összességében csökkent, az említett ügy-

csoporthoz azonban növekedés tapasztalható.

A hatósági tevékenység színvonala növekedett, kulturáltabbá vált, helyenként azonban tapasztalható az ügyintézők részéről az ügyfelet elutasító, mogorva hangvétel, amely jogos bírálatot vált ki. Az államigazgatás bizonyos területein jól működő társadalmi közreműködés és ellenőrzés a hatósági munkában még a szükségesnél és a lehetségesnél kevesebb. Ugyancsak szűk körű a tanácsok véleményének kikérése. Az utóbbi időben javuló az ügyintézési határidők betartása. A tanácsi végrehajtó bizottságok több mint 80 ügykörben 30 napnál rövidebb határidőt írtak elő. 1980-ban az ügyek 93,2 százalékát, 1985-ben már több mint 98 százalékát intézték el a jogszabályban előírt határidőben.

AZ ÜGYINTÉZÉS törvényességét, a hatósági döntések megalapozását mindenképpen javítani szükséges, hiszen az elmúlt évben a megyében az első fokú határozatok több mint 12 százalékát fellebbezték meg az állampolgárok, s Szegeden ez az arány elérte a 20,5 százalékot. Az eredményes jogorvoslatok aránya — a felülvizsgálati kérelmeket is figyelembe véve — megközelítette a 40 százalékot. Ezek az adatok figyelmeztetők a tanácsok vezetői, az államapparátusban dolgozók számára.

A lakásügyi igazgatásban megszűnőben van a formális ügyintézés, és érdemben javult az ügyfelekkel való foglalkozás. A megyében nagy segítséget nyújtanak a lakásügyi társadalmi bizottságok, s többségében zökkenőmentes a lakáscserék lebonyolítása is. A javuló hatósági munkának is tudható be, hogy csökken a megyében az üresen álló lakások száma. A gyámügyi igazgatás fontosságát húzza alá, hogy a megyében a veszélyeztetett kiskorúak száma évente mintegy 200-zal emelkedik. A szociálpolitikai hatósági munka szerepének növekedését indokolja, hogy magas az egyedül élő, gondoskodást igénylő emberek száma.

A szabálysértési hatóságok tevékenységükkel a megelőzést, az állampolgári fejelem betartását szolgálják. E téren azonban tényleges javulás nem következett be. A helyszíni bírságolás a megyében még nem vált általánossá, és nem felel meg a jelenlegi követelményeknek. A kirótt bírságok összege ugyan 1980-hoz képest jelentősen növekedett, de visszatartó hatása még kevésbé érezhető. A szakemberek úgy vélik, hogy a létrehozott közterület-felügyeleti rendszer érdemi változást eredményez majd.

Az építészeti hatósági tevékenységben fejlődés következett be az utóbbi években, az ügyintézés gyorsabbá, érdemibbé vált. Az igazgatásban érezhető a magán-érdekek és a társadalmi érdekek összeütközése, amit a hatósági munka igyekszik megoldani, a kétféle érdeket összhangba hozni. A lakosság körében az építési fejelem lazult. A környezetvédelmi feladatok ellátása elmarad a szükségstől és a lehetségestől is.

A pénzügyi hatósági munka növekvő hatását bizo-

nyítja, hogy az adó- és illetékhátralékok csökkentek, az adómorál javult. A személyi jövedelmek feltárasa és adóztatása azonban nem felel meg a követelményeknek. Megyei adómegállapító hivatal kezdte meg működését, amely nemcsak a kisiparosok és kiskereskedők adóközfösségeinek funkcióját vette át, hanem ennél szélesebb hatáskörrel rendelkezik. Az iparigazgatási hatósági tevékenység fontos célja a jogalap nélküli, vagyis nem munkával megalapozott jövedelemszerzés, gazdagodás megakadályozása, az új vállalkozási formák megfelelő funkcionálisának biztosítása, az egészséges vállalkozószellem érvényesülésének elősegítése. Az ezirányú tevékenységhez tartozik, hogy a magánkisiparosoknál lefolytatott közel 9 ezer ellenőrzés alapján mintegy 1500 figyelmeztetésre és 300 esetben szabálysértési feljelentésre került sor. Az árhatósági tevékenység javítása mindenképpen indokolt.

AZ EDDIGIEKBŐL is kitűnik: a hatósági ügyintézés úgy kell végezni, hogy az szolgáltatás legyen a lakosság részére. Ebből adódóan az ügyintézők éreznek, hogy munkájuk szolgálatot jelent, az emberek, a lakosság szolgálatát. Arról sem szabad azonban megfeledkezni, hogy ez olyan szolgáltatás és szolgálat, amelynek figyelembe kell vennie az egyes emberek érdekeit, de a közérdekre kell épülnie, az embereket kell szolgálnia a közérdek alapján!

Ennek a gondolatnak a jégyében fogalmazta meg a megyei pártvégrehajtóbizottság a tanácsi hatósági munka javításának feladatait. Elsőrendű fontosságú a helyi tanácsok és végrehajtó bizottságok hatósági munkájának irányító, ellenőrző tevékenységének fejlesztése. Elegendhetlen a tanácsok véleményének, javaslatának kikérése, felhasználása, a hatósági döntések jobb megalapozása. Szükséges, hogy a szakigazgatási-ügyintézői munka még nyitottabbá váljon, lehetőséget adva ezzel is a közvetlen lakossági ellenőrzés érvényesüléséhez.

A hatósági tevékenység javítása érdekében folyamatosan biztosítsák a tanácsi ügyintézők szervezett továbbképzését, munkájuk fokozottabb anyagi és erkölcsi elismerését. A követelményeknek megfelelően fel kell lépni a bürokratikus jelenségek minden megnyilvánulása, a rideg, udvariatlan ügyintézés ellen. Az ezzel összefüggő központi és megyei intézkedések maradéktalan végrehajtásával érezhető javulást lehet elérni. A fokozott társadalompolitikai érzékenységet kiváltó ügyekben (lakás, garázs, zártkert, telek, gyámügyek, szociális segélyezés stb.) szükséges nagyobb gondot fordítani a tárgyilagos megítélésre, és a körülmények gondos, körültekintő tisztázására. Indokolt hatékonyabban fellépni a törvénybe ütköző cselekmények, a fejelem lazulása, a felelőtlenség, a köztulajdon hanyag kezelése, a jogtalan haszonzerzés ellen.

IGY VÁLHAT a tanácsi hatósági tevékenység még inkább az embereket, a lakosságot szolgáló, a közérdeken alapuló szolgáltatás-sá.

T. M.

Pályakezdő textilipari szakmunkások avatása

Végzős textilipari szakmunkástanulók avattak hétfőn a Budapest Sportszernokban. Az immár hagyományos ünnepségen 62 iskola csaknem 1800 végzett hallgatója vált szakmunkássá. Ezek a fiatalok 16 olyan szakmában szereztek jártasságot, amelyek a textilipari üzemekben nélkülözhetetlenek; legtöbbször a fonó, a szövő, a kötő, a gépkarbantartó és a konfekcionáló mesterséget tanulták ki. Az avatáson jelen voltak az illetékes miniszteriumok, az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal, a társadalmi és tömegszervezetek, valamint az iparág oktatási intézményeinek képviselői.

Martos Istvánné, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkára avató beszédeben az oktatás és a gazdaság kapcsolatáról szövegezett. Utalt arra, hogy a növekvő követelmények szükségessé tették a hároméves képzés bevezetését, aminek — öt év elmultával — már érezhető az eredményei, alaposabb felkészültségű fiatalok kerülnek a pályára. Sokat se-

gít a képzésben a tanműhelyek számának folyamatos növekedése is. A szakszervezet — mondotta — 80 éves fennállása során sokat tett az utánpótlás neveléséért, s a szakszervezeti testületek fontos feladatuknak tartják, hogy segítsék a fiatalok beilleszkedését a munkahelyi közösségekbe.

Az Ipari Minisztérium képviselőjében Cseh József miniszterhelyettes köszöntötte a legifjabb textilszakmunkásokat. Rámutatott: az avatáson részt vevő fiatalok nagyon fontos szakmát választottak, hiszen a ruházatkodás az élelmiszer-fogyasztás után a második alapvető emberi szükséglet. Az utóbbi 10-15 évben a fejlesztések révén a textiliparban korszerűbbé váltak a technológiák, javult a terméktervezet, s mindezek eredményeképp a termelés mintegy fele exportcélokot szolgál. Az avatás végeztével a textiliparban dolgozó szakmunkások nevében Bereczki Irén, a Magyar Gyapjúfonó főnöke köszöntötte az ifjú szakmunkásokat. (MTI)

Megyei néprfront-delegáció utazott Lódzba

A Lengyel Nemzeti Ujjászületés Hazafias Mozgalom lódzi elnöksége meghívására tegnap, hétfőn megyei néprfront-delegáció utazott Lengyelországba. Nagy István, a HNF Csongrád Megyei Bizottságának elnöke, Molnár Sándor megyei titkár és Kevei Béla, a HNF Csongrád megyei gazdaságpolitikai bizottságának titkára, a szegedi KSZV műszaki igazgatója négy napot tölt testvérmegegyünkben.